

København, 18. oktober 2007

Åbent brev til
Finansminister Thor Pedersen
Finansministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

Kære Thor Pedersen

Du har flere gange meldt ud til offentligheden, at statens medarbejdere rent lønmæssigt ikke havde noget at klage over i forhold til de privatansatte. *I gennemsnit* har statens medarbejdere fulgt de private, har dit budskab været, med henvisning til, at det viser Finansministeriets forhandlingsdatabase.

Vi har tilladt os at efterprøve din påstand. Som bekendt har diskussioner om løn en tendens til at udvikle sig til rene talkrige – mine tal er bedre end dine, nej mine er de bedste og så videre. For at undgå det har vi brugt dine tal – Finansministeriets forhandlingsdatabase.

Når vi bruger de tal må vi sige, at det godt kan være du har ret i, at lønudviklingen i staten – *i gennemsnit* – har fulgt lønudviklingen i den private sektor.

Men: Et gennemsnit er netop et gennemsnit. Man skal bare gå lidt ned i dine tal, for at opdage, at det, mildest talt, er gået forskellige medarbejdere forskelligt.

Som du kan se af vedlagte notat, har vi rensset tallene, så de direkte kan sammenlignes. Vi har set på, hvilken reallønsudvikling, der har været fra 1997 til 2007 for udvalgte grupper.

Billedet er klart: De, der ikke har stjerner på skuldrene, har haft en lønfremgang der, alt efter temperament, kan betegnes som uanseelig, uværdig eller ussel. Modsat de, der arbejder tættere på toppen, som har oplevet en lønstigning, der nærmere må betragtes som udmærket, uovertruffen eller ublu.

Jeg kan ikke have indsigelser imod, at din nærmeste medarbejder – departementschefen – tjener langt over 100.000 kr. om måneden. Jeg går naturligvis ud fra, at han er det værd. Men kan du forklare mig, hvorfor hans realløns*stigning* de seneste ti år har skullet være næsten fire gange så stor (22 pct.) som den mine kolleger – fængselsfunktionærerne – har fået (6 pct.)?

Jeg kan fortælle dig, at mine kolleger de seneste ti år – årligt – har fået en lønstigning på godt en flad halvtredser om måneden, når

skatten er betalt. Det rækker til indgangsbilletten til Zoologisk Have for ét barn.

Du giver – som nævnt – udtryk for, at lønnen i staten er fulgt fint med andre: Tror du, at din holdning kan være påvirket af, at du personlig omgiver dig med netop de medarbejdere, der har haft de største lønfremgange?

Med venlig hilsen

Kim Østerbye, formand for Dansk Fængselsforbund